

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 28. února 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Boženy Kněžáčkové a Ing. Ireny Kejzarové,

takto:

Obžalovaný

P. K., narozený dne [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted],

je vinen, že

v přesně nezjištěný den v [redacted] měsících roku [redacted] v kuchyni [redacted] bytu v domě čp. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted], [redacted] kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, mylně předpokládá, že spí, a přes její zjevně nízký věk a s tím související nedostatečnou rozumovou vyspělost, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, osahával nezletilou poškozenou [redacted] [redacted], narozenou dne [redacted], jejíž věk znal, neboť se jednalo o [redacted] jeho [redacted] známé, s níž byl v denním kontaktu, na přirození a na zadku v okolí análního otvoru,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, a za to

se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody obžalovanému P ■■■■■ K ■■■■■ podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří roků.

Odůvodnění

1. Provedeným dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaný K ■■■■■ dopustil ve výroku tohoto rozsudku popsané sexuálně motivované trestné činnosti ke škodě nezletilé ■■■■■ ■■■■■.
2. **Obžalovaný P ■■■■■ K ■■■■■** popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že se v minulosti kamarádil s ■■■■■ nezletilé A ■■■■■ M ■■■■■, když oba bydlí ve ■■■■■ domě, ona v ■■■■■, on ve ■■■■■ patře. Považoval ji za kamarádku, s níž spal, nikoli za přítelkyni. Někdy přespával on u ní, jindy ona u něj, to když neměla doma děti. Intimní vztah s ní udržoval asi od ■■■■■ do ■■■■■. V roce ■■■■■ u ní již nespál. V jednom či dvou případech se stalo, že s nimi na ■■■■■ v kuchyni spala ■■■■■. On byl předtím na pivu. Jak moc byl předmětný večer ovlivněn alkoholem, nedokáže říct. Domnívá se, že spal celou noc, v noci se moc nebudí. Jak spaly A ■■■■■ s ■■■■■ neví, nepamatuje si ani následující ráno. Asi za týden či dva mu A ■■■■■ M ■■■■■ řekla něco v tom smyslu, že měl v noci sahat na ■■■■■, což se ho dotklo a řekl jí, že je to nesmysl, že se jí mohl dotknout maximálně nechtěně ve spánku, aniž by si to vůbec uvědomil. S ■■■■■ se o tom nikdy ne bavil a s A ■■■■■ M ■■■■■ později také ne. Odehrálo se to někdy před ■■■■■, během ■■■■■ s A ■■■■■ M ■■■■■ dál chodili, ona jezdila k jeho rodičům. Rozešli se až po nějaké době, rozchod asi iniciovala A ■■■■■ M ■■■■■. Letos u nich byl jednou na návštěvě, společně sledovali pohádku.
3. **Obžalovaný P ■■■■■ K ■■■■■** dále uvedl, že ho to celé překvapilo, protože si není vědom, že by to spáchal. Takovouto orientaci nemá. Spal s nezletilou ■■■■■ ■■■■■ tak, že oni spali v kuchyni, leželi tam s paní M ■■■■■, když byli spolu, a on s nimi spal zkraje, takže tam leželi ve třech. Potom usnul, ráno se probudil, v té posteli spal sám a po nějakých dnech, neví, jestli týden nebo víc, mu zničehonic paní M ■■■■■ řekla, že ■■■■■ sahal na holku. Tak na ni koukal a říkal, co si vymýšlí, urazilo ho to a tak šel domů. Když tehdy leželi ve třech, tak on ležel na kraji postele, vedle něj ležela paní M ■■■■■ a vedle ní její ■■■■■ ■■■■■. Pak usnul, ráno se probudil a byl v posteli sám. Na otázku, zda byl toho dne opilý a zda byl předtím v restauraci, obžalovaný uvedl, že si není úplně jistý, ale opilý nebyl. Jak již uvedl, po několika dnech mu ■■■■■ nezletilé řekla, že ■■■■■ sahal na ■■■■■, že jí osahával. V této době se ještě navštěvovali. Navštěvovali se i po této době. Věděl, kolik let bylo ■■■■■ ■■■■■, chodila do ■■■■■ nebo ■■■■■ třídy.
4. K dotazům obžalovaný uvedl, že na přirození ani na zadek nezletilé v okolí análního otvoru nesahal. Nikdy na ni nesahal, ani mu nikdy neseděla na klíně, nikdy s ní nebyl o samotě. Má dceru, je jí ■■■■■ let, a když byla mladší, tak se holky koupaly v kalhotkách v bazénu. Holky ho volaly, ať se jde s nimi koupat, tak nešel, protože mu to připadalo divné. S ■■■■■ ■■■■■ vycházel. Vnímal ji, že je to paní M ■■■■■ ■■■■■. Ze začátku si myslel, že budou mít nějaký vztah, ale pak se to začalo nějak divně vyvíjet, protože když začal poznávat povahu paní M ■■■■■, tak zjišťoval, že takovou holku na vztah nehledá. S ■■■■■ ■■■■■ spolu neměli nějaké problémy, ani neměli spolu nějaký konflikt. I s její ■■■■■ byl zpočátku v dobrých vztazích. Paní M ■■■■■ má takovou zvláštní povahu. Neví, jestli by to bral za konflikt, ale chtěla na něm třeba půjčit peníze, byt pronajmout, ale on nechtěl, tak se jí to kolikrát nelíbilo. Ale že by se hádali, že by mu řekla, ať od ní z bytu odejde, tak to ne. V té době spolu občas intimně žili.
5. Na dotaz, jak si vysvětluje, že ■■■■■ nezletilé uvádí, že se měl chovat k její ■■■■■ se sexuálním podtextem, obžalovaný uvedl, že neví. Ze začátku po něm chtěla, aby jí půjčil 10 tisíc, aby se jí vyrovnal nějaký účet. To odmítl. Pak po něm chtěla, aby jejímu bratrovi pronajmul svůj byt a nastěhoval se k ní. To taky nechtěl. Potom, ať ten byt pronajme jejímu bratrovi přítelkyni, ať

Shodu s prvpisem potvrzuje ■■■■■ ■■■■■.

si s ní sepíše smlouvu. To taky nechtěl. Když byla u jeho rodičů, tak tam vyprávěla, že jí bude muset 7 tisíc platit za sex, potom přišlo za nějakou dobu, že ■ sahal na ■, tak říkal, že to už není normální, takže pak ten vztah už moc dobrý nebyl. Neví, jak paní M ■ k tomu přišla.

6. Obžalovaný K ■ dále uvedl, že se stará o dítě ve věku ■ let. Dcera žije s ním a s jeho rodiči. I po té události, když ho ■ nezletilá informovala, že jí měl sahat na ■, se navštěvovali. Nejprve se na nějakou dobu přestali bavit, že se ani nezdravili, pak se začali zdravít a pak neví přesně, se domluvili, aby se u nich stávil. To bylo v ■, ví, že už byly zralé papriky a rajčata, takže možná ■, ■, nebo ■, ■, přesně neví. Byl rok ■. Byl tam u nich a ■ chtěla, aby se s ní šel dívat na pohádky do dětského pokoje. On jí řekl, že jo, že za chvíli a oddaloval to. Pak mu paní M ■ říkala, že když jí to slíbil, at' tam jde. Tak tam šel, lehl si do postele v děčáku, protože naproti měli na obývací stěně televizi. Byl tam ještě ten ■. S ním se bavil o videohráčích. Tak tam ležel a nezletilá si na něj položila hlavu, koukali se na pohádku, pak tam přišla paní M ■, ta si lehla vedle něho, pohádka pak skončila, ■ usnul, ■ taky usnula. Pak ho bolela ruka, paní M ■ taky na chvíli spala, tak s ní zacloumal, ona říkala, at' jde domů, tak šel domů. Myslel si, že se aspoň budou bavit. To ještě nevěděl, co bude následovat a pak tam šel po nějaké době, protože si myslel, že když se bavili, že se budou jako ■ bavit, že by jim nabídl rajčata a papriky, at' si děcka klidně utrhnou, aby se nemusely ptát. Slyšel ji přes dveře, že s někým mluvila, asi 3x nebo 4x zazvonil a šel domů. Za tři čtvrtě hodiny k němu přijeli policajti, že ji obtěžuje. Tak na to zůstal koukat, řekl jim, že tam jen zvonil a ani mu nikdo neotevřel. To už bylo definitivní, to už se s ní ani nepozdravil. Potom přišlo tohle. Nezletilá se i potom k němu chovala normálně, jako kdyby se nemělo nic stát. Nepoznal nějaký rozdíl. Občas jí potkával, když třeba šla do školy, někdy ve dveřích se potkali, ale nezaznamenal, že by se ho bála, nebo že by před ním utíkala. Pokud se týká vztahu A ■ M ■ a rodiny L ■, tak když tam chodil, tak paní M ■ na ně pořád nadávala, že ■ chtějí vzít ■, že ona si ji vypiplala a že oni si ji teď vezmou a že se s nimi bude soudit. To mu říkala A ■ M ■, když tam třeba přišel na kafe. Divil se i tomu, že ač má maturitu, tak dělala nějakou ■ a asi dělala pomocnou sílu ve ■ v ■. Neví, jestli paní M ■ v té době měla více intimních partnerů. Viděl třeba na chodbě, když procházel domů, že tam stál nějaký muž, jenže tomu nevěnoval pozornost, ani se jí neptal. Myslel si, že to je asi jeden z otců jejích dětí. V roce ■ v ■ intimně nežil s někým jiným, kromě paní M ■.
7. Svědkyně A ■ M ■, ■ nezletilá ■ uvedla, že obžalovaný je její bývalý partner, když partnery byli asi čtvrt roku. Pokud jde o projednávanou událost, o tom jí ■ ■ řekla sama. Vše se odehrálo v den, kdy k nim obžalovaný přišel v noci opilý a zůstal spát s ■ v kuchyni a ona spala se ■ ■ ve vedlejším pokoji. Ráno si ničeho nevšimla, nicméně za několik dní, poté co se s obžalovaným rozešla se jí ■ svěřila, že onu noc ji P ■ K ■ osahával, měl jí št'ourat prstem v přirození a zadečku. ■ pak měla strávit zbytek noci na záchodě. Svědkyně obžalovanému při první možné příležitosti řekla, s čím se jí ■ svěřila a obžalovaný jí řekl, že to není možné, že si myslel, že je to ona, že by to neudělal. K období, kdy k události došlo, svědkyně sdělila, že se zřejmě jednalo o období ■ ■. Ona sama to ■ ■ řekla až ■ v ■ v době, kdy to již řešil soud. Dále se s tím svěřila sousedce S ■ L ■.
8. Svědkyně A ■ M ■ dále dodala, že v ■ roku ■ jí ■ ■ ■ řekla, že v noci na ni P ■ K ■ sahal, že jí sáhl mezi nohy na obě místa, jak do přirození, tak do zadku. Jak dlouho to trvalo sama neuměla popsat. Prostě ve spánku na ni sáhl mezi nohy a víc jí neřekla. Řekla větu, že jí št'oural prstem v kačeně a v zadku. Stát se to mělo, když spala, a to ji probudilo. Mělo se to stát v noci, ale co to bylo za datum, si nepamatuje. ■ jí to řekla do týdne, do 14 dnů, co se to mělo stát. Proč jí to ■ ■ řekla, neví. Prostě se tehdy bavily, co se děje. Bylo to, když něco chystaly kolem večere a takové běžné věci. Ona se všechno dozvěděla

Shodu s prvopisem potvrzuje ■ ■ ■.

až poslední. ■■■■■ to řekla babičce, sociálce a pak už i jí. Nebyla první, komu to řekla. ■■■■■ se jí to bála říct, když řekla jí, že nechce, aby se s obžalovaným rozešli. To jí ale řekla asi až před čtvrt rokem, když se jí ptala, proč jí to tehdy neřekla hned. Předtím, než se to mělo stát, tak tam toho bylo hodně, nesla těžce, že se rozešli s jejím tatínkem, ale není si vědoma, že by ■■■■■ měla nějaké problémy. ■■■■■ jí nelhala. Její vztah k babičce byl stabilní. S ■■■■■ o tom opakovaně nemluvila, protože se o tom nechtěla bavit. V době, kdy jí to ■■■■■ řekla, byl ■■■■■. V této době její vztahy s panem I ■■■■■ nebyly žádné. Trvá na tom, že jí ■■■■■ řekla, že jí pan K ■■■■■ šťoural prsty v kačenu a v zadku. OSPODu to neoznámila. Ten to věděl dřív. Nejdřív to věděla babička s OSPODem a pak jí to ■■■■■ řekla. ■■■■■ ■■■■■ je teď u otce na základě soudního rozhodnutí. ■■■■■ byla odňata z její péče, protože si to přála a při tom byla zmanipulovaná rodiči otce. Podávala odvolání, o kterém bude rozhodnuto ■■■■■. ■■■■■. V roce ■■■■■ spávali ve třech i s ■■■■■. Sám obžalovaný s ■■■■■ asi nespál. Stalo se, že obžalovaný přišel opilý z restaurace a pak spali ve třech. Nicméně ona si ničeho nevšimla. ■■■■■ jí řekla, že to byl obžalovaný K ■■■■■, načež se s ním rozešla. To bylo okamžitě, když jí to ■■■■■ řekla. Následně další dny pana K ■■■■■ do svého bytu jednou pustila, protože tam pořád zvonil. Šel dál, ■■■■■ vypadala, že se s ním normálně mluví, ale jinak nic. Je možné, že se společně dívali na pohádku. Pak už se vůbec neviděli.

9. Svědkyně A ■■■■■ M ■■■■■ dále uvedla, že ten den tehdy spali ve třech na ■■■■■, kdy nechala pana K ■■■■■ spát s ■■■■■ ■■■■■ na ■■■■■ v kuchyni ve dvou a ona odešla spát za ■■■■■. Kromě toho, že jí ■■■■■ řekla, že na ni obžalovaný sexuálně sahal, jí ■■■■■ řekla, že pak odešla na záchod a že tam byla až do rána. Nic jiného neřekla. Stalo se, že jí děti včetně ■■■■■ přemlouvaly, aby k nim P ■■■■■ K ■■■■■ mohl nadále chodit. Přemlouvaly ji každý den. S paní I ■■■■■ nemá žádný vztah, nekomunikují spolu. Paní I ■■■■■ usilovala o nezletilou ■■■■■, a to intriky proti ní, a to poštváním holky, prostě ji navádí proti ní. OSPOD informovala, že se nestará dobře o děti, že je nezvládá, ač to nebyla pravda. Stará se o ně dobře. V roce ■■■■■ měla dva intimní partnery. Od pana K ■■■■■ si půjčila nějaké peníze, ale vrátila mu je. Nechtěla, aby jí obžalovaný platil za sex. Nechtěla, aby obžalovaný svůj byt pronajal někomu cizímu, on ho už měl asi pronajatý.
10. Svědek I ■■■■■ I ■■■■■, ■■■■■ nezletilé ■■■■■ uvedl, že se o věci dozvěděl v ■■■■■ či ■■■■■ ■■■■■ v době, kdy u něj doma byla sociální pracovnice v souvislosti s šetřením prováděným v souvislosti s opatrovnickým řízením. Zřejmě v rámci hovoru mu jeho matka řekla, že se jí ■■■■■ svěřila, že ji nějaký pán v ■■■■■ bytě osahával na přirození. Jeho jméno neznali, u jeho bývalé ženy se střídá hodně mužů. Hned při první příležitosti se ■■■■■ zeptal a ta mu potvrdila, že jí nějaký pán v posteli dával prst na začátek přirození a že to hned řekla ■■■■■. To samé se dozvěděl od své matky. S ■■■■■ ■■■■■ se o tom nebavil, nevychází spolu, ale od sociálních pracovnic ví, že jim to potvrdila a řekla jméno onoho muže. Kdy k tomu mělo dojít, mu ■■■■■ neřekla, pouze mluvila o sklízni rajčat, on pochopil, že to mělo být před delší dobou.
11. Svědek I ■■■■■ I ■■■■■ dále uvedl, že to, co se mělo ■■■■■ stát, se dozvěděl, když je navštívila paní K ■■■■■ z OSPOD, asi v ■■■■■ nebo ■■■■■ ■■■■■, která zkoumala poměry k jeho žádosti o svěřeni ■■■■■ ■■■■■ do jeho péče. Paní z OSPOD jim řekla, že by se to mělo hlásit. Jemu ■■■■■, když se jí zeptal, řekla, že byla osahávána, že jí bylo saháno na kačenu a že jí byly tam strkány prsty. Neví kam. Říkala, že to byl přítel slečny M ■■■■■ a mělo se to stát v ■■■■■, v tom bytě, nejspíš v posteli. Že prý se tehdy sklízely rajčata, víc neřekla. Nevěděl, kdo byl tehdy její přítel, protože ona to dost střídá. Pana obžalovaného nezná. Paní z OSPOD se to dozvěděla nejspíš od jeho matky. Pokud se týká ■■■■■, tak lhala jako každé dítě, ale v důležitých věcech nelhala. Neměli s ní výchovné problémy. ■■■■■ o tom osahávání a strkání prstů do přirození měla prý údajně hned říct své ■■■■■. To ví od ■■■■■. Teď už ví, že se jeho ■■■■■ s tím svěřila i jeho matce. Neví, kdy se jí svěřila, údajně, co se bavili na chatě. On se to prvotně dozvěděl, když to jeho matka řekla

před OSPODem. OSPOD uvedl, že o tom neví, ale okamžitě podá podnět k prošetření. A on se následně na to doptal ještě [REDAKCE]. Na otázku proč ho jeho matka neinformovala dříve, svědek I [REDAKCE] uvedl, že netuší. Jeho vztahy s jeho matkou jsou velice dobré. Jeho matka něco předávala opatrovnici OSPODu. Co bylo obsahem, neví. Vztah jeho matky k A [REDAKCE] M [REDAKCE] v době, kdy spolu žili, byl velice vstřícný, pak ty vztahy už nebyly tak vstřícné. Že by paní M [REDAKCE] vyhledával, se nedá říct. V [REDAKCE] [REDAKCE] podával návrh na změnu péče ohledně nezletilé. Návrh nesepisoval on, ale jeho právní zástupce. Byla to jeho iniciativa, protože slečna M [REDAKCE] přestala jako [REDAKCE] fungovat. Děti si začaly stěžovat, že nemají zaplacené obědy, mohly si dělat, co chtěly atd. V opatrovnickém řízení soud přikl [REDAKCE] jemu s tím, že slečna M [REDAKCE] podala odvolání. Důvod změny péče byl ve vypracovaném psychologickém posudku, který slečnu M [REDAKCE] označil za nevhodnou k výchově. V opatrovnickém řízení nebylo poukazováno na tuto událost. Soudkyní bylo řečeno, že to je předmětem jiného šetření. O dnešním výslechu hovořil s matkou.

12. Svědkyně V [REDAKCE] I [REDAKCE], [REDAKCE] nezletilé [REDAKCE] uvedla, že se jí [REDAKCE] se zneužitím svěřila, když někdy v [REDAKCE] [REDAKCE] jí [REDAKCE] řekla, že se u [REDAKCE] střídají různí muži a jeden z nich jí osahával na přírození. S ohledem na [REDAKCE] věk a občasnou snahu poutat pozornost tomu nevěnovala příliš pozornost. Posléze se však zhoršovaly podmínky v domácnosti její bývalé [REDAKCE] a [REDAKCE] děti A [REDAKCE] M [REDAKCE], děti neměly dostatek jídla a oblečení, což s nimi řešila i na OSPOD. Před [REDAKCE] [REDAKCE] pak vzala děti na chalupu a tam jí [REDAKCE] podruhé sdělila, že ji někdo osahával na přírození. Mělo to být u nich doma a ten muž měl být opilý. Časově to [REDAKCE] nedokázala zařadit. U toho byl [REDAKCE] bratr [REDAKCE] a děda. Vzhledem k tomu, že se posléze začaly scházet další informace o nevhodném chování A [REDAKCE] M [REDAKCE], jehož zdrojem byl zejména facebook, upozornila na to jednak syna, jednak paní K [REDAKCE] z OSPOD, která u nich dne [REDAKCE] prováděla šetření. Při této příležitosti jí předala podání, v němž mimo jiné zmínila i to, s čím se jí [REDAKCE] svěřila. Při tomto šetření se o osahávání poprvé dozvěděl i její syn, [REDAKCE] [REDAKCE]. Její švagrová dále na facebooku zachytila komunikaci mezi [REDAKCE] a jakýmsi panem K [REDAKCE], kterému [REDAKCE] mimo jiné sděloval, že nenechá osahávat svoji sestru.

13. Svědkyně V [REDAKCE] I [REDAKCE] dále dodala, že podruhé jí to [REDAKCE] řekla někdy v [REDAKCE] až v [REDAKCE] [REDAKCE], že ji nějaký opilý pán osahával na kačeně u nich doma v [REDAKCE]. Bylo to v sobotu, v neděli, když děti přijely, někdy během [REDAKCE] nebo začátkem [REDAKCE] [REDAKCE]. Na dotaz, že v přípravném řízení uvedla, že podruhé to bylo před [REDAKCE] [REDAKCE], svědkyně uvedla, tak nějak před [REDAKCE] a pak to ještě jednou zopakovala v [REDAKCE] nebo v [REDAKCE] [REDAKCE]. Ona jí to vlastně řekla třikrát. To, že to takhle [REDAKCE] uvedla, dalí do soupisu. Soud rozhodl v [REDAKCE] [REDAKCE], že svěřuje [REDAKCE] do péče jejímu synovi I [REDAKCE], a to na základě znaleckého posudku, že matka není schopna se starat o [REDAKCE]. Otázka sexuálního podezření byla součástí spisu, i když oni řekli, že s tím to nesouvisí. [REDAKCE] neoznačila konkrétní osobu ani neudala časové údobí. Jí řekla, že někdo ji doma v [REDAKCE] opilý sahal na kačenu. Něco zaznělo, že to v první řadě řekla [REDAKCE]. Netuší však, zda v době, kdy jí to [REDAKCE] poprvé v [REDAKCE] [REDAKCE] říkala, to už její [REDAKCE] měla vědět. O tom osahávání se její syn I [REDAKCE] dozvěděl až v [REDAKCE] [REDAKCE], kdy to sepsala a předala OSPODu. Od ní se to její syn dozvěděl v [REDAKCE] [REDAKCE]. Zda by se to dozvěděl od své [REDAKCE] někdy dřív, neví. Synovi to neřekla dřív než OSPODu, protože studoval a měl před sebou zkoušky a nebyl by schopen zkoušky udělat. Upozornila ho akorát na to, že se tam děje něco špatného, co se týká různých návštěv pánů. Zda v době návštěvy OSPODu, toho šetření, už měl po zkouškách, neví. Upozornila syna na to, že je potřeba s tím něco dělat. Na základě toho navštívili právního zástupce a syn požádal o svěřeni [REDAKCE] do své péče. To myslí bylo v [REDAKCE] [REDAKCE] nebo v [REDAKCE] [REDAKCE]. Paní H [REDAKCE], její [REDAKCE] měla nějaký přístup na facebook nebo ke komunikaci s panem K [REDAKCE], kde [REDAKCE] psal obžalovanému, že nebude osahávat jeho

sestru, že už si to vyřídí někdo jiný, protože snad [redacted] na něj zavolala policii, protože na něj zvonil. To psal [redacted] panu K [redacted].

14. **Svědék J [redacted] I [redacted]**, [redacted] nezletilý [redacted] uvedl, že se o projednávané události dozvěděl asi v [redacted] [redacted]. Tehdy u nich probíhalo šetření sociálky kvůli soudnímu sporu o péči o [redacted]. U jednání byla tehdy kromě syna i jeho manželka, která sociální pracovníci předala stížnost a před synem řekla o [redacted] osahávání. Tehdy se to dozvěděl i jeho syn, který mu to pak přišel říct. Manželka mu ten den řekla, že některý z partnerů A [redacted] M [redacted] osahával [redacted]. [redacted] mu to pak sama potvrdila, aniž by uvedla, kdo to udělal, řekla, že ji u nich doma osahával na přirození. [redacted] se nejdříve svěřila své matce, potom babičce. Nepamatuje, že by o osahávání [redacted] slyšel již v [redacted] [redacted], vše registruje až od [redacted] [redacted].
15. **Svědčyně J [redacted] H [redacted]**, [redacted] [redacted] otce I [redacted] I [redacted] uvedla, že o tom, že se něco mělo stát, o nějakém osahávání, se dozvěděla nejspíš kolem [redacted] [redacted], pravděpodobně od svého bratra J [redacted] I [redacted]. Bavili se tehdy o tom, v jakém prostředí [redacted] žije, že ji dokonce měl někdo osahávat a její [redacted] měla potvrdit, že o tom věděla. I [redacted] nevěděli, kdo to měl udělat a co konkrétně. Svědkyně H [redacted] dále uvedla, že i sama od [redacted] [redacted] na [redacted] slyšela, že jí měl někdo sahat na zadek, víc to s ní nerozebírala. Od bratra ví, že když se to stalo, A [redacted] M [redacted] pana K [redacted] vyhodila. Ze zvědavosti se občas dívala na facebookový profil obžalovaného a jednou někdy po [redacted], si tam náhodou přečetla zprávy, v nichž pan K [redacted] A [redacted] M [redacted] nabízel ovoce a ona ho odmítla a zavolala na něj policii. Její [redacted] obžalovanému odpovéděl, že ovoce nechtejí, že už na ně nemá bouchat a dále tam ještě napsal, že na sestru už mu sahat nebude a že už to řeší někdo jiný. Ona zprávu vytiskla a dala švagrové. Zpráva pak z facebooku zmizela.
16. **Svědék nezletilý [redacted] [redacted]**, [redacted] poškozené [redacted] uvedl, že v [redacted] [redacted] roku u nich přespával opilý P [redacted] K [redacted] a on se od [redacted] později dozvěděl, že onu noc měl pan K [redacted] osahávat jeho [redacted] na intimních partiích. Zda mu něco říkala i [redacted] si nepamatuje. Neví ani, zda byl přítomnem [redacted] rozhovoru [redacted] a [redacted] o tom, co jí měl K [redacted] udělat.
17. **Svědčyně S [redacted] I [redacted]**, sousedka obžalovaného a poškozené uvedla, že bydlí v [redacted] domě i [redacted] s A [redacted] M [redacted] a P [redacted] K [redacted]. S paní M [redacted] se znají, jsou sousedky, baví se spolu. Někdy na [redacted] [redacted] byla u A [redacted] M [redacted] doma a ta najednou řekla, že na holku [redacted] ten „hajzl“ sahat nebude. Svědkyně nejprve nevěděla, o kom mluví, posléze pochopila, že o panu K [redacted]. Svědkyně paní M [redacted] požádala, aby jí už nic neříkala, že kvůli tomu nechce chodit na policii. Více o věci neví, pouze připustila, že jí paní M [redacted] v SMS zprávě mohla napsat, že obžalovaný sahal [redacted] mezi nohy.
18. **G [redacted] P [redacted]** uvedla, že [redacted] roku [redacted] či [redacted] roku [redacted] jí A [redacted] M [redacted] mimo jiné řekla, že její tehdejší přítel sahal na [redacted], ale neřekla jí, co jí měl konkrétně dělat. Ten přítel byl nějaký chlap z jejich [redacted]. Říkala mu nějak na písmeno „P“. A [redacted] M [redacted] ještě říkala, že to snad už řeší sociálka.
19. **Svědčyně nezletilá poškozená [redacted] [redacted]** popsala události způsobem odpovídajícím jejímu věku, když dílem byla využita i demonstrace prožitých situací na pannách. Nezletilá uvedla, že když obžalovaný k nim přišel, tak začal [redacted] osahávat prsa a jí se zeptal, jestli chce taky. Ona mu řekla, že nechce a šli spát. Nejdříve šel spát P [redacted] (K [redacted]) a chrápal v kuchyni. Ona si k němu lehla, nechtěla ho budit. M [redacted] spala s [redacted] v pokoji. Nezletilá tedy spala s obžalovaným v posteli v kuchyni. Bylo to v noci. Ona si tedy šla lehnout k obžalovanému. Obžalovaný byl v tu dobu opilý, ale nezdálo se, že by byl opilý hnedka. Možná si ji spletl s [redacted]. Ona tehdy na sobě měla noční košili, ležela na levém boku. Po nějaké době ji začal obžalovaný střídavě osahávat na přirození (na kačeně a šťoural se tam) mezi nohama a na zadku u análního otvoru. Nezletilá názorně ukázala, jak při tom

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

kroutil prstem. Prst jí až do přirození nestrkal. Ruku měl při tom pod její košilí. Ji probudilo to, že jí začal „šťourat“. Po celou dobu nic neříkala, nedala najevo, že je vzhůru. Jedno oko měla otevřené a druhé zavřené. Tím otevřeným okem viděla, že jí tam šťourá. Trvalo to hodinu. Po vysvětlení, aby to přirovnala k přestávce ve škole, uvedla, že 20 minut. 10 minut trvala kačena a deset minut trval zadek. Nic u toho neříkala. Nevydával žádné zvuky, jen u toho chrápal. Poznala, že spí, měl zavřené oči a chrápal. Přestal sám od sebe. Šťourání v kačeně a na zadku střídalo. Když k němu byla čelem, tak jí taky šťoural jak na kačeně, tak v zadku. Když přestal, tak nejdříve ležela a usnula na posteli, pak spadla na koberec a tam zůstala spát. Ráno P (K) odešel do práce. Pak to řekla , ale až později, aby se s ním nerozešla. Nechtěla, aby se s ním rozešla, protože by zase dlouho trvalo, než by si našla dalšího. jich už měla hodně. to řekla za měsíc, tedy týden. Řekla jí, že jí osahával kačenu. P (K) tento den k nim přišel a mu to řekla a řekla mu, aby odešel. Nikomu jinému to neřekla. To osahávání ze strany P na kačeně bylo, když chodila do třídy v . Do třídy chodila v . Už si nepamatuje, jestli to bylo na nebo v nebo jestli byl konec . Nikdy jindy ji P neosahával. To šťourání v kačeně jí nebolelo, ale jeden den, když šla čůrat, tak jí to trochu štípalo. To, že jí P osahával, řekla její , ona se s ním o tom nebavila. To, že jí P osahával (že jí osahával kačenu a zadek) řekla dvakrát babičce I , ale nepamatuje si kdy. Myslí, že u toho byl i děda. S tatškou se o tom nebavila.

20. Nezletilá dále uvedla, že si myslela, že si ji P (K) spletl s , protože byl opilý, když odpoledne byl na pivu. O tom šťourání v kačeně a zadku hned neřekla, protože nechtěla zrychlovat to jejich rozcházení a přímo při tom šťourání nechtěla P budit, protože šel ráno do práce. Než jí P osahával, tak ho měla ráda. Po tomto osahávání u nich již P nikdy nespál.
21. Obžalovaný v pozici obviněného po provedení tohoto důkazu chtěl doplnit svůj výslech, což mu bylo umožněno, kdy uvedl, že jak se díval na videonahrávku výpovědi , tak tam zaslechl, že snad ležela nebo spadla na koberec, jenže v té místnosti, ve které spal, v té kuchyni žádný koberec není. Tak mu bylo divné, ze které postele spadla, na jaký koberec, protože tam je lino a dlažba.
22. Ze znaleckého posudku z odvětví **psychologie**, který vypracovala znalkyně . L . Č jež zkoumal osobnost nezletilé bylo zjištěno, že intelektové schopnosti nezletilé se nacházejí v pásmu lehkého nadprůměru. Její psychický vývoj není zásadním způsobem narušený. Psychomotorický vývoj je v normě, a to ve všech základních oblastech. Je adekvátně věku zralá, její dětská osobnost se vyvíjí v zásadě vyváženě. Po stránce sociální se projevuje jako nenápadná, mírná a přátelská. Nesnaží se poutat zvýšenou pozornost na svoji osobu, je poměrně samostatná a nezávislá na skupině. Z hlediska vývoje charakterového a morálního je poměrně vyspělá, je schopná rozlišit základní rozdíly mezi správným a nesprávným, má rozvinuté autoakuační citění (tedy pocity viny) i funkční svědomí. Nezletilá je schopna skutečnost vnímat realisticky a v zásadě nezkraveně. Zvýšené sklony ke lhavosti, zveličování či bagatelizování u ní zjištěny nebyly. Nebyly zjištěny žádné skryté motivy, pro které by nezletilá vypovídala křivě. Vyjádření nezletilé před policejním orgánem a jinými osobami lze považovat za popis skutečně prožitých událostí. Poškozená byla v souvislosti s jednáním obžalovaného schopna pochopit smysl jeho jednání pouze v omezené míře. Nemá osobní ani zprostředkované sexuální zkušenosti, v tomto směru je nepoučená. O sexuální a erotickou problematiku neprojevuje žádný zájem (a v předmětné době neprojevovala).
23. Znalkyně . L . Č dále uvedla, že pokud se skutek obžalovanému prokáže, tak nezletilá poškozená ho má zpracovaný a událost na ní nezanechala žádné následky. je chráněna tím, že to byla jednorázová záležitost, kdy nedošlo k žádnému poranění, k žádnému velkému traumatu. Byla překvapená, ale docela dobře si poradila, vzdálila se

z lůžka. Druhý den to měla říct [REDACTED], moc se jí do toho nechtělo. Tam byl jediný rozpor, že přesně nevěděla, jestli to řekla za několik dní nebo bezprostředně, v tom jediném se to rozcházelo, ale v podstatě to na její věrohodnosti žádnou velkou roli nehrálo. [REDACTED] líčí to, co skutečně prožila. Ona neměla důvod (nemluvit pravdu), nemá narušenou osobnost, neměla žádný vztah k panu obžalovanému, naopak ho měla ráda, nechtěla, aby odešel, nechtěla si zvykat na někoho jiného, brala ho jako kamaráda. Nebyl ani nikdo, kdo by měl nějaký motiv dívku ovlivňovat proti panu obžalovanému. Prvky návodu neshledala. Mstu taky neshledala. Nezletilá si to ani nevymyslela. Nedoporučuje ani její další výslech, ožívování událostí. Ona to má zpracované, ta událost jí nebude do budoucna škodit. Ani nepřeje panu obžalovanému žádný velký trest. Ví, že něco udělal špatně. Ona popisuje i nějaký čas, který asi není úplně schopná reálně odhadnout, prvně říká hodinu, pak říká 20 minut, tak asi se na to nedá úplně spolehnout, ale je to inteligentní dívka. Má normální slovní zásobu a má i zkušenosti toho typu, co je šťourání, tlačení, strkání, rypání, co je hlazení. A ona několikrát používala výraz šťourání, což není hlazení. Ona měla pana obžalovaného ráda. Proto to neřekla [REDACTED] hned, protože nechtěla, aby odešel, protože si ho oblíbila, měla ho ráda a nechtěla, aby tam přišel někdo jiný. Pokud měla trauma nějakou deprivaci, tak to měla z toho, že se u [REDACTED] střídali muži a ona to nechtěla. Pana K [REDACTED] měla ráda. I to jí také přišlo, že je to známka věrohodné výpovědi.

24. Ze znaleckého posudku z **odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie**, který byl zpracován na obžalovaného K [REDACTED] bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl ani netrpí duševní poruchou, ani sexuální deviací či závislostí na návykových látkách či alkoholu. Jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly tempore criminis zachovalé. Podle znalce psychologa jde o jedince intelektově [REDACTED], jeho osobnost je [REDACTED], avšak bez výraznějších [REDACTED], bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Motivace inkriminovaného trestného činu – pokud mu bude prokázán – nebude podmíněna žádnou vážnější psychickou nebo sexuální patologií. Bude-li mu trestná činnost prokázána, jsou možnosti jeho resocializace shledávány podstatným způsobem sníženými pro jeho postojovou uzavřenost (popírání, absence pocitů viny).
25. Znalec z odvětví psychiatrie a sexuologie [REDACTED]. O [REDACTED] T [REDACTED] se na písemně podané závěry společného znaleckého posudku odvolal a stvrdil je za sebe i za [REDACTED]. W [REDACTED], [REDACTED], znalce z odvětví psychologie a dále dodal, že obžalovaný K [REDACTED] netrpí žádnou sexuální deviací ani parafilií. Tzn., v normální situaci by jako sexuální objekt dítě nevyhledával. I falometricky se prokázalo, že preferovanými objekty jsou u něho dospělé ženy. Psychicky je zdravý. Ohledně opilosti obžalovaného byly rozporné údaje. Pan posuzovaný říkal někdy jedno, někdy čtyři piva, tak vycházeli z odhadu dvě piva a v takovém případě vliv na ovládací či rozpoznávací schopnosti není nijak významný. Navíc ta piva konzumoval dobrovolně a znaje účinky na svoji osobu. V případě nějaké sexuální abstinence může pak fungovat jiný objekt jako náhražka, ale pokud by byla k dispozici dospělá partnerka, tak by ji volil spíše než třeba nedospělý objekt.
26. K dotazu, zda je možné, aby to obžalovaný dělal ve spánku, když nezletilá [REDACTED] mimo jiné uváděla, že to trvalo 20 minut, že se to střídalo do vagíny a do zadečku a že poznala, že obžalovaný spí, když měl zavřené oči a chrápal, znalec uvedl, že je to relativně málo pravděpodobné, protože by pak muselo jít o stav blízký nějaké náměsíčnosti, somnambulismu a somnambulismus je poměrně vzácný. Na druhé straně nešlo jen o letmé dotyky, tak by takto popisovaná cílená činnost skutečně vyžadovala nějaký stav změněného vědomí, čímž somnambulismus je. Je řazen mezi mráкотné stavy. Člověk, který trpí somnambulismem podle současných vědeckých nálezů, tak mívá příznaky zjistitelné např. neurologicky elektroencefalograficky. Taková osoba, pokud jedná v mráкотném stavu, si na to potom nepamatuje. Běžně ve spánku se takhle dlouhá perioda věnovaná nějakému účelnému dráždění nevyskytuje. Letmý dotyk může nastat, ale aby ve spánku ještě nepreferovaný objekt takto

dráždil, tak to je velmi nepravděpodobné v běžném spánku. Dvě až čtyři piva by takovou nějakou změnu vědomí neměla způsobit. Možnosti resocializace jsou obecně vždy lepší, jestliže dotyčný má náhled, přizná se a chce se napravit, než když to nepřizná. I když obžalovaný náhled nemá, tak možnosti jeho resocializace jsou dobré. U pana obžalovaného poruchu vědomí typu náměšičnost nezjistili a ani na to nebyli dotazováni. Znalecké zkoumání vedli i formou pohovoru s panem obžalovaným. Psychiatr i psycholog má jako ten hlavní nástroj právě strukturovaný rozhovor, psycholog navíc pak má ještě testy. Při tomto se obžalovaný nezmínil o nějakém příznaku, který by je navedl na myšlenku, zabývat se případnou přítomností nějakého mráкотného stavu. Pan posuzovaný se nezmínil, že by někdy trpěl nějakými mráкотnými stavy nebo somnambulismem. Takže tímto směrem dál nerozvíjeli diagnostickou linku.

27. V průběhu hlavního líčení byl podle § 213 odst. 1 tr. řádu k důkazu proveden i listinný materiál.
28. Souhrnně lze poukázat na následující listiny:
29. Opis rodného listu nezletilé [REDACTED] [REDACTED] č. l. 101, rozsudek Okresního soudu v [REDACTED] ve věci péče o nezletilou [REDACTED] ze dne [REDACTED] č. l. 102 (byla schválena dohoda rodičů o tom, že se nezletilá svěřuje do péče matky a otec se zavazuje platit výživné), zprávy OSPOD [REDACTED] s přílohami č. l. 103-112, podnět OSPOD [REDACTED] k prošetření s přílohami č. l. 113-120, facebooková a SMS komunikace A [REDACTED] M [REDACTED] č. l. 121-133, záznamy z jednání OSPOD [REDACTED] s paní I [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] č. l. 134-135, facebooková komunikace [REDACTED] [REDACTED] č. l. 184 a 185 ([REDACTED] ti jasně říkala že od tebe nic nepotřebuje a aby jsi pořád zvonil a zvonil na to nemáme náladu nikdo. Zatím čau. a hlavně – na ségru sahat nebudeš a to už my s [REDACTED] řešit nebudeme! Čemu se vlastně divíš. to napsal [REDACTED] [REDACTED] jako odpověď panu K [REDACTED] – přepsáno přesně v dikci, která je v komunikaci uvedena), zpráva Městského úřadu [REDACTED] č. l. 215.
30. K rodinným poměrům nezletilé bylo zjištěno následující:
31. Nezletilá byla po rozchodu rodičů v roce [REDACTED] svěřena do péče otce (viz rozsudek Okresního soudu v [REDACTED] ze dne [REDACTED], sp. zn. [REDACTED]). Poměry jsou podrobně dokumentovány zprávou OSPOD [REDACTED], k níž jsou přiloženy i přílohy. Dotčený orgán opakovaně řešil stížnosti na péči A [REDACTED] M [REDACTED] o děti [REDACTED] a [REDACTED]. Otec [REDACTED] I [REDACTED] I [REDACTED] podal v [REDACTED] návrh na změnu výchovného prostředí dcery. Součástí příloh zprávy je dopis [REDACTED] nezletilé V [REDACTED] I [REDACTED], datovaný dnem [REDACTED], adresovaný Městskému úřadu v [REDACTED], v němž jmenovaná oznamuje, že se jí o víkend [REDACTED] [REDACTED] svěřila, že jí opilý pán osahával na přirození (č. l. 111, 115). Tento dopis je přílohou i další zprávy OSPOD a jsou k němu založeny i přílohy doložené paní I [REDACTED]. OSPOD ve své zprávě potvrzuje, že v rámci šetření provedeného v [REDACTED] [REDACTED] se jim [REDACTED] svěřila s tím, že se jí muž, jehož jméno nezná, v noci, u nich doma šťoural v přirození a v zadku. [REDACTED] nezletilé posléze OSPODu potvrdila, že o tom ví, připojila i jméno onoho muže, jímž byl P [REDACTED] K [REDACTED].
32. Přílohy, které dodala paní I [REDACTED], jsou facebookovou a SMS komunikací A [REDACTED] M [REDACTED] s jejím okolím.
33. Z připojeného spisu Okresního soudu v [REDACTED], sp. zn. [REDACTED] bylo zjištěno, že P [REDACTED] K [REDACTED] byl trestním příkazem uvedeného okresního soudu ze dne [REDACTED], jež mu byl doručen dne [REDACTED] a který nabyl právní moci dne [REDACTED], uznán vinným z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, neboť dne [REDACTED] řídil po předchozím požití alkoholických nápojů motorové vozidlo [REDACTED] a dechovou zkouškou u něho bylo zjištěno [REDACTED] g/kg alkoholu. Za to mu byl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku a čtyř měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dva roky a šest měsíců. Ve zkušební době podmíněného odsouzení i podmíněného upuštění o výkonu zbytku trestu zákazu činnosti se P. K. osvědčil.

34. K důkazu soud provedl i připojený spis sp. zn. [REDAKCE] Okresního soudu v [REDAKCE], jež je nyní v odvolacím řízení veden pod sp. zn. [REDAKCE] a kde je odvolací řízení nařízeno na [REDAKCE] a proto byl spis ihned po hlavním líčení vrácen. Z tohoto spisu lze poukázat na rozsudek okresního soudu z [REDAKCE], který již byl citován shora, na znalecký posudek [REDAKCE]. K. D. z oboru klinická psychologie, který zkoumal nezletilou [REDAKCE] a její A. M. a I. I. z pohledu péče o nezletilou (nezletilá nevykazuje známky možného zanedbávání, týrání nebo sexuální obtěžování; z psychologické hlediska je vhodné doporučit změnu na výchovu na výlučnou péči otce, když nezletilá má k otci kladný vztah, matku sice neodmítá, ale tato nedokáže uspokojit v celé šíři dívčiny potřeby), na rozsudek okresního soudu z [REDAKCE] (nezletilá byla svěřena do péče otce a matce stanoveno výživné; důvodem změny byla změna poměrů), na odvolání matky do uvedeného rozsudku a na referát, jímž bylo nařízeno jednání krajského soudu na [REDAKCE] (viz č. l. 259 – 294).
35. Po takto provedeném dokazování procesní strany neměly žádné další důkazní návrhy a i soud uzavřel, že na jeho podkladě lze věc meritorně rozhodnout a proto dokazování prohlásil za skončené.
36. Po zhodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech lze mít za prokázané, že se obžalovaný K. vůči nezletilé dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku, tedy že nezletilou v [REDAKCE] období roku [REDAKCE] v době své návštěvy u jeho tehdejší přítelkyně v noci osahával na přirození a na zadku. Při vyhodnocení věci soud musel pečlivě zvážit obžalovaným uplatněnou obhajobu, zejména když hlavním přímým důkazem je výpověď nezletilé [REDAKCE], jíž v době činu nebylo ještě ani [REDAKCE] let. V první řadě tu tak stojí výpověď poškozené proti popěrné výpovědi obžalovaného. Soud se tak nejprve musel věnovat tomu, zda lze výpověď nezletilé považovat za věrohodnou a zda se jedná o vylíčení jí skutečně prožitých událostí. V obecné rovině lze poukázat na přiměřenost obsahu výpovědi nezletilé jejímu věku a tudíž její dosavadní nezralosti, a že žádné zásadnější (nevysvětlitelné) rozpory se v ní neobjevovaly. Z hlediska obsahu i formy se tato výpověď jeví jako konzistentní a tedy věrohodná. I ze zvukového a obrazového záznamu výpovědi je patrná její spontánnost, a že vypovídá to, co skutečně prožila, když se nesnažila doplnit mezery v paměti a když něco nevěděla, uvedla, že neví. Nesnažila se přitěžovat obžalovanému. I tato spontánnost její výpovědi přispěla k tomu, že byla vyhodnocena jako věrohodná. Díky svému věku, neobvyklé a neznámé situaci i psychické bezbrannosti, jen intuitivně cítila, že jednání obžalovaného nebylo zcela v pořádku, ale fakticky ho nechápala, necítila z něj přímé ohrožení a i proto se mu nebránila či neplakala či neodešla za [REDAKCE]. Forma a způsob jejího sdělení ve zmíněné výpovědi svědčí o věrohodnosti a pravdivosti toho, co v ní popsala.
37. V souvislosti s výpovědí nezletilé je pak nutno vnímat i to, zda nemohla být třeba i nevědomě ovlivněna svárem mezi rodiči o to, kdo ji bude vychovávat, zejména když poté, co věc byla oznámena, byla nezletilá poškozená odňata z péče matky a byla věřena otci. Tímto motivem bylo třeba se zabývat. Soud uzavřel, že touto skutečností samotná výpověď nezletilé v daný čas ovlivněna nebyla. V této souvislosti lze argumentovat tím, že její matka i otec a i jeho matka popisují situaci fakticky shodně, že se jim všem [REDAKCE] svěřila a v této okolnosti jsou tedy zajedno. Tomuto také odpovídají zjištění OSPOD. Toto vše svědčí o tom, že znesvářené strany hovoří pravdu o tom, že se jim [REDAKCE] svěřila s tím, že byla osahována na intimních místech. Ostatně samo podezření na sexuální zneužívání ve zmíněné opatrovnické věci nemělo žádný významnější vliv na probíhající řízení o její svěřeni do výchovy otci, když příslušným soudem bylo argumentováno zcela jinými skutečnostmi. Tedy podezření, které

projednává nalézací soud, nebylo využito v opatrovnickém řízení, a to ani na jeho počátku. Toto ostatně plyne z obsahu uvedeného spisu. Pokud tedy všichni tři uvedení aktéři ([REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED]) potvrdili, že se jim [REDACTED] s tím svěřila, tak tu existují souhlasná tvrzení jak na straně otce, který by teoreticky nějaký důvod ke krivé výpovědi mohl mít, tak i ze strany matky. Motiv ke krivému obvinění tu tedy zjištěn nebyl a spory matky a otce se do výpovědi nezletilé nepromítly. Otázka eventuálního návodu by tak mohla přicházet v úvahu jen tehdy, pokud by znesvářené strany uváděly rozdílně a nikoliv shodně.

38. Poměrně zásadním z výpovědi nezletilé byly i konkrétní výrazy, které nezletilá užila a jsou také v tomto znění reprodukovány osobami, jimiž se svěřila. Jedná se především o výrazy šťourání a kačena. Nezletilá při popisu jednání obžalovaného používala i výraz, že jí pan obžalovaný „šťoural v kačeně“. Tento výraz pak uvedla i svědkyně A [REDACTED] M [REDACTED] a před znalkyní; babičce a otci pak řekla, že jí bylo saháno na kačenu. Současně lze uzavřít, že výraz šťourání svým vypovídacím obsahem již znamená určitou intenzitu a neodpovídá tomu, že by šlo ještě jen o letmé dotyky, nechtěné dotyky ve spánku či hlazení. Poškozená je vybavena poměrně dobrou inteligencí a je tak natolik inteligenčně i sociálně zdatná, aby na škále možných způsobů dotyků dokázala rozlišit mezi tím, že by se jí obžalovaný jen letmo dotknul a tím, že se jí tam šťoural. Ostatně o určité intenzitě (vyšší než hlazení či letmý dotyk) svědčí i to, že toto konání obžalovaného nezletilou probudilo. Toto dále ve světle popisu doby, kdy jednání obžalovaného K [REDACTED] mělo trvat (cca 20 minut) a při tomto déletrvajícím „šťouráním“ byly opakovaně obžalovaným střídány různé její intimní partie, lze vyhodnotit tak, že se rozhodně nemohlo jednat o mimovolné, ve spánku provedené úkony, které by nenaplňovaly trestně právní odpovědnost, ale o cílené konání obžalovaného. I možnost záměny v objektu, tedy, že by se v představě obžalovaného jednalo o intimní partie svědkyně A [REDACTED] M [REDACTED] lze vyloučit, a to již samotným fyzickým srovnáním [REDACTED] a [REDACTED] tím, že paní M [REDACTED] vykazuje přiměřené znaky dospělé ženy i odpovídajících proporcí, zatímco nezletilá [REDACTED] je dítětem, čemuž odpovídá i její dětské fyzické vybavení, které rozhodně nelze neúmyslně zaměnit za dospělé ženské intimní partie.
39. Pokud se týká obhájkyní u soudu nově uplatněné obhajoby, že se mohlo jednat o konání ve spánku či v nějakém mráкотném stavu, tak soud ve shodě se znalcem z odvětví sexuologie a psychiatrie uzavřel, že konání obžalovaného ve stavu jeho spánku s ohledem na variabilitu jednání, jeho intenzitu i delší dobu trvání lze vyloučit. Ve stavu spánku se tak dlouhá perioda věnovaná účelovému dráždění nevyskytuje. Znalec z odvětví psychiatrie a sexuologie tedy konání ve stavu spánku vyloučil. Pokud tedy nezletilá hovořila o tom, že obžalovaný spal, neboť přitom chrápal, pak by se mohlo eventuálně jednat o nějaký mráкотný stav. V této souvislosti však lze poukázat na to, že obžalovaný je již více jak [REDACTED] roků stár a na podobné stavy příslušné znalce neupozornil (ani neplynou z jiných dokladů), v přípravném řízení se touto skutečností nehájil a ani svědkyně A [REDACTED] M [REDACTED] o podobných stavech u obžalovaného nehovořila, ač spolu určitou dobu několik měsíců intimně žili. Toto ostatně potvrdil i obžalovaný. Oba tedy spolu pravidelně spali (například z výpovědi obžalovaného - jednou spal on u ní, jindy ona u něho), ale nic takového nebylo zjištěno. Pokud by obžalovanými takovými (mráкотnými, somnabulními) stavy trpěl zcela jistě by se to již v průběhu jeho života projevilo a za dobu uvedených několika měsíců společného žití by si toho musela svědkyně A [REDACTED] M [REDACTED] všimnout, respektive by se u obžalovaného musely projevit. A [REDACTED] M [REDACTED] ani její [REDACTED] nic takového nepopisují. Současně ani znalci zkoumající jeho duševní stav příslušnými exaktními metodami, které z logiky věci vyhledávají symptomy celé škály duševních poruch či chorob, nenašli žádné indicie, aby svoje zkoumání zaměřili i tímto směrem a současně uzavřeli, že ambulantní vyšetření obžalovaného je dostačující. Pokud by tedy obžalovaný měl trpět nějakým typem somnabulismu (nějakou formou mráкотného stavu), tak by zcela určitě nějaké symptomy tohoto zjistili. Zjištěno však nebylo nic. Proto soud uzavřel, že obžalovaný v podobném stavu nejednal a že v rozhodné

době byl přičetný jedinec, kdy jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly zachovány. Ani ovlivnění dávkou čtyř piv u obžalovaného nevyvolává nepřičetnost, a to proto, že i s takovýmto množstvím požitého alkoholu má z minulosti zkušenost. Toto kromě výpovědi obžalovaného plyne i z popisu jeho předchozího odsouzení pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, kdy řídil motorové vozidlo ve stavu, kdy u něho bylo zjištěno ■■■■ g/kg alkoholu.

40. Na okraj lze dodat, že v očích nezkušené nezletilé nemuselo být jí popisované chrápání obžalovaného důsledkem spánku, ale jiné činnosti. Z tohoto ovšem soud žádné konkrétní závěry ve směru k zavinění obžalovaného nevyvozoval. Jde jen o poukaz na to, že popisované chrápání (případně zavřené oči) věrohodnost výpovědi nezletilé nesnižuje, ale je to popis toho, jak si danou činnost obžalovaného sama nezletilá vysvětlovala. I z hlasitějšího dechu může nezkušené dítě nabýt pocit, že daný člověk vedle něj spí. I takovéto vysvětlení je integrální částí svědectví a symptomem věrohodnosti výpovědi nezletilé a tuto to nijak nenarušuje.
41. Stejně tak existence či neexistence nějakého koberce není směrodatná. Pro nezletilou ■■■■ se jednalo o neobvyklou situaci, kterou neznala, již nerozuměla, když určité v bytě někde nějaký koberec je. Je součástí výpovědi dětí, osob nezkušených, že zejména při líčení situací, jímž nerozumějí, nejsou schopny detaily správně popsat, když ale to podstatné, to zásadní popíší správně. V této rovině tedy soud vyhodnotil námitku obhajoby zaměřenou na tvrzení o absenci koberce v kuchyni. V této souvislosti se současně jeví reálné tvrzení, které nezletilá sdělila ■■■■, že potom byla do rána na záchodě. Nicméně podle názoru soudu se jedná o marginální úsek výpovědi, který na věrohodnosti výpovědi nezletilé nic nemění. Je velmi obtížné při pokládání otázky posoudit jak ji (její obsah) pochopila právě nezletilá. Toto lze dokumentovat na tom, že nezletilá nejprve sdělila, že o tom, že ji obžalovaný osahával se nikomu nepsvěřila, ale při konkrétním dotazu na babičku uvedla, že se jí svěřila, a to dokonce opakovaně, dvakrát. S tímto vyjádřením nezletilé pak koresponduje výpověď V ■■■■ I ■■■■ i dalších svědků. Nakonec s ohledem na svůj věk a opakovaném hovoru o dotčené události si nezletilá ani nemusí přesně pamatovat, komu všemu se s tím svěřila.
42. Výpověď poškozené lze považovat za věrohodnou nejen při jejím posuzování jako jednotlivého důkazu a jeho obsahu, ale i v kontextu dalších důkazů, a to svědeckých výpovědi osob, které uváděly, co jim ■■■■ řekla, znaleckého posudku, který byl k nezletilé zpracován i posudku o duševním stavu pana obžalovaného. Výpověď nezletilé tedy nese rysy věrohodnosti nejen sama o sobě, ale koresponduje s dalšími provedenými důkazy, když nebyl ani shledán motiv ke krivému obvinění ze strany nezletilé ani jakákoliv její motivace nehovořit pravdu. Ona měla obžalovaného ráda, nechtěla mu ublížit ani se mu mstít, když svoji výpověď si ani nevymyslela. Znalkyně ■■■■. Č ■■■■ v její výpovědi nenašla žádné známky msty, návodu či vymýšlení, přičemž u takto malého dítěte by to musela poznat. Pokud pak znalkyně uzavřela, že nezletilá líčí to, co zažila neměl soud důvodu tomuto expertnímu závěru nevěřit a proto z něj vycházel. Nezletilá tedy líčí to, co prožila, když jí k této výpovědi nikdo nenavedl, touto výpovědí se nikomu nemstila a ani si její obsah nevymyslela. Ostatně i s ohledem na její věk by nebyla schopna případnou vymyšlenost udržet tak, aby to příslušná znalkyně i orgány činné v trestním řízení nepoznaly.
43. Obžalovaný nezletilou znal delší dobu, její nízký věk je na ní nadto zjevný a není tedy pochyb ani o tom, že věděl, že jde o osobu mladší osmnácti let. Tento nízký věk (necelých ■■■■ let) u ní zakládá i stav tzv. psychické bezbrannosti, neboť nezletilá v té době nebyla natolik fyzicky a duševně vyspělá, aby byla schopna pochopit jednání obžalovaného, porozumět mu a proto ani svůj případný nesouhlas s tímto jednáním nemohla dát dostatečně zřetelně najevo. Obžalovaný si věku nezletilé a z toho plynoucího stavu bezbrannosti oběti musel být vědom, když věk i nevyspělost nezletilé znal a tohoto jejího stavu tak úmyslně zneužil.

44. Při časovém vymezení skutku bylo vycházeno ze sdělení svědků, zejména matky nezletilé či jejího otce, u nichž lze spoléhat na správnost sdělených časových údajů.
45. Pokud se týká znaků zločinu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, tak o naplnění znaku bezbrannosti poškozené již bylo hovořeno. Obžalovaný oběť v takovémto stavu bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, kdy čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, za který lze dle ustálené judikatury považovat zavedení prstu ruky do pochvy či análního otvoru člověka, a to na dítěti mladším patnácti let, když nezletilé ██████████ v době činu nebylo ani ████████ let, čehož si byl obžalovaný vědom.
46. Za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Podstatou pohlavního styku je spojení pohlavních orgánů pachatele a oběti a takovýto způsob je souloží nebo tzv. jiným obdobným způsobem. Pro tyto případy je charakteristické to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Jedná se jak o případy, kdy pohlavní orgán místo spojení s pohlavním orgánem oběti je zasouván do jiných částí těla (např. do úst, konečnicku či podpaží, vkládán ženě do ruky za účelem tření apod.), tak současně jsou také obdobným pohlavním stykem i případy, kdy s pohlavním orgánem oběti jsou místo pohlavního orgánu pachatele spojovány jiné části těla (např. ústa, jazyk či zasouvání prsty).
47. Pokud se jedná o formální aplikaci právního posouzení jednání pachatelů formou digitální penetrace (prstění) oběti, lze toto spatřovat i v tzv. pasivní digitální penetraci, kdy se ruka či ruce pachatele dotýkají intimních oblastí oběti za účelem vlastního vzrušení či ukojení. I v těchto případech se jedná o naplnění znaku „pohlavního styku“ (§ 185 odst. 1 tr. zákoníku). Za dané situace bylo na místě posuzovat jednání obžalovaného jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku.
48. K některým dalším obhajovacím námitkám:
49. S tvrzením obhajoby, že na závěry znalců se nelze vždy bezmezně spolehnout, lze souhlasit do té míry, že v takovém případě však musí být případná pochybení označena či zjištěna. V tomto konkrétním případě znalci své znalecké posudky a jejich závěry obhajovali u hlavního líčení a podle názoru soudu se své role zhostili a své závěry logicky vysvětlili v rámci kontradiktorního řízení a položené otázky zodpověděli. Pokud znalkyně ████████. Č██████ u hlavního líčení uvedla, že spisem neprocházela žádná informace o možné manipulaci nezletilou jinou osobou, tak s tím podle názoru soudu ve vztahu ke svědecké výpovědi nezletilé lze souhlasit. Je vcelku zbytečné se takto mladého (malého) člověka na toto výslovně dotazovat. I k zodpovězení této otázky měla znalkyně k dispozici řízený rozhovor s nezletilou i další metody, včetně testových, jak toto zjistit. Pokud podle obhajoby ze zápisu opatrovníka a z výslechu babičky nezletilé má plynout její určité intrikářské jednání s úmyslem zhoršit obraz matky nezletilé před opatrovnickým soudem s cílem získat nezletilou do péče jejího otce, tak toto obhajovací tvrzení se nijak neprojevovalo ve svědecké výpovědi nezletilé v této trestní věci. Ostatně se nepromítlo ani do svědeckých výpovědí paní I██████ či jejího syna (ale ani ████████ A██████ M██████) v této trestní věci jimi učiněných. To, co měla konat V██████ I██████ ve vztahu k nezletilému ██████████ ██████████ či ve zmíněném opatrovnickém sporu, svědeckou výpověď ██████████ ██████████ v trestním řízení se nijak neovlivnilo.
50. To, že babička nezletilé neinformovala otce nezletilé o zmíněných závažných skutečnostech, kterými je projednáváný skutek, je sdělením o ní a jejím synovi, nikoliv však o nezletilé ██████████.
51. Rozpory ve výpovědi, které učinila V██████ I██████ s výpověďmi J██████ I██████ a ██████████ ██████████, které se mají lišit v popisu situace i v popisu přítomnosti osoby, které měly být a za jakých okolností mělo probíhat svěření se nezletilé babičce ohledně osahávání, soud za natolik

zásadní, jak to považuje obhajoba, nepovažoval. Uvedená tři svědectví soud považoval z větší části za doplňkové, když to zásadní, co uváděla nezletilá je v nich souhlasné.

52. Obhajovací tvrzení, že výpověď █████ nezletilé byla nejednotná a že vyvolávala dojem, že █████ něco i tají či snad se obává některé skutečnosti upřesnit, jsou tvrzeními, na která lze pro jejich obecnost velmi obtížně reagovat, když samozřejmě paní M █████ se může cítit být celým vývojem situace ohrožena, zejména když nezletilá byla svěřena do péče otci. Nicméně to podstatné, že se jí nezletilá █████ svěřila s osaháváním ze strany obžalovaného, bylo neměnné a potvrzeno i dalšími důkazy, a to i z tzv. druhé strany. O tom, proč se nezletilá █████ nesvěřila hned (bála se urychlení rozchodu █████ s panem obžalovaným) vypovídala znalkyně █████. Č █████ a toto má oporu i ve výpovědi nezletilé.
53. Se závěrem obhajoby, že z toho, že █████ nezletilé měla v předmětné době nejméně dva intimní partnery, lze vyvozovat to, že vina obžalovaného nebyla prokázána, se soud neztotožnil. Je pravdou, že z výpovědi svědků I █████ vyplývalo, že se nezletilá měla o pachateli vyjadřovat jako o nějakém pánovi. Nicméně z výslechu nezletilé je zcela evidentní, že tím mužem, o kterém hovoří, je právě obžalovaný K █████ (ve svém výslechu ho označovala jménem P █████). Opakovaně právě o něm hovořila a tak záměna v osobě je vyloučena. Nezletilá výslovně uvedla, že ten, kdo ji „št'oural“ v intimních partiích byl právě obžalovaný K █████, že si právě k němu přilehla, že to byl P █████ (K █████), kdo si měl splést s █████ a že to byl on, kdo ráno odcházel do práce. Skutečnost, že pachatelem byl právě obžalovaný dále potvrdila i █████ nezletilé, která ostatně právě v důsledku toho, co jí █████ o obžalovaném sdělila, se s ním ihned rozešla. Nepřímo to potvrzuje i komunikace nezletilého █████ s obžalovaným K █████ a to, že A █████ M █████ toto sdělila svědkyni I █████ (že jí obžalovaný nebude sahat na █████) či to svědectví svědkyně J █████ H █████ (že A. M █████ obžalovaného vyhodila; že na █████ sahat nebude). Soud tedy neměl pochyby o tom, že by nezletilá mluvila o někom jiném než o obžalovaném K █████.
54. S obhajovací verzí, že věrohodnost výpovědi nezletilé do určité míry snižuje fakt, že po předmětném skutku neodešla z místa činu za █████ do druhého pokoje souhlasit nelze, když opomíjí především to, že nezletilá byla malým dítětem, že celé věci nerozuměla a █████ to v daný okamžik ještě říct nechtěla, právě z obavy, aby se s obžalovaným proto nerozešla. Na domnělé a obhajobou namítané rozpory ve výpovědi nezletilé soud již reagoval v pasážích uvedených shora.
55. V průběhu řízení byl prokázán přímý úmysl obžalovaného, kdy jeho konání bylo cílené, když se „št'oural“ v různých intimních partiích nezletilé, přičemž s ohledem na střídání jeho konání na intenzitu, kdy se nemohlo jednat o mimovolné hlazení či letmý nechtěný dotyk i na dobu 20 minut lze uzavřít, že obžalovaný se takto choval cíleně, t.j. chtěl při vědomosti věku nezletilou prstem penetrovat, což také činil a jediným logickým důvodem tohoto konání bylo jeho sexuální uspokojování, přičemž si mylně myslel, že nezletilá spí a přesto se takto choval. Současně jak je popsáno shora byla s ohledem na různé konstrukce postav i intimních partií nezletilé a její █████ vyloučeno, aby obžalovaný tyto osoby zaměnil. Tedy i úmyslné zavinění obžalovaného bylo prokázáno. To, že obžalovaného děti sexuálně jako objekt nepřitahují a že netrpí žádnou odchylkou v tomto směru, není důvodem pro jeho vyvinění. Ostatně převážnou část podobných konání na nezletilých dětech nepáchají osoby deviantní (pedofilní), ale osoby s běžnou sexuální preferencí na dospělé ženy.
56. K úvahám trestovým:
57. Obžalovaný P █████ K █████ ke své osobě uvedl, že byl na neschopence a byl veden jako uchazeč o zaměstnání, teď je zaměstnán u █████ jako █████. Výdělek má asi 15 tisíc Kč čistého. Obžalovaný současně doložil, že u společnosti █████ je zaměstnán jako █████ (pochůzková činnost, úklidové práce) se stanovenou mzdou ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje █████.

15 000 Kč (č. l. 243 – 246). Dodal i to, že má hypotéku s měsíční splátkou 3 200 Kč, výše hypotéky je 705 tisíc. Splatit má zhruba ještě 635 tisíc. Majetek nemá, protože ten byt ještě není jeho.

58. Podle popisu z rejstříku trestů se na obžalovaného hledí, jako by nebyl soudně trestán (viz č. l. 217-218, aktuální popis je na č. l. 235, o jeho odsouzení viz shora). Podle popisu z evidence přestupků dosud nebyl projednáván pro přestupek (č. l. 216). Městským úřadem [REDAKCE] [REDAKCE] nebyl řešen pro přestupek (č. l. 215).
59. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl ve smyslu § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného činu pro společnost, k okolnostem případu, k dobrým možnostem nápravy obžalovaného, i k jeho osobním poměrům. Povaha a závažnost činu byla primárně určována především významem chráněných zájmů, které byly dotčeny, což je především ochrana nezletilých před sexuálním zneužíváním, respektive právo na svobodné rozhodování o vlastním pohlavním životě. Do úvah o trestu je také nutno zahrnout i okolnosti o způsobu provedení činu a jeho následky i okolnosti, za nichž byl čin spáchán a také osobu obžalovaného, jeho pohnutku, záměr, cíl i jeho minulost.
60. Zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku má stanovenou sazbu 5 – 12 let odnětí svobody. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v tom, že porušil chráněné zájmy ustanovení § 185 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.
61. Podle zákonodárce je obvyklá typová škodlivost jednání takto kvalifikovaných natolik vysoká, že již ze zákona je nutno ukládat trest minimálně ve výměře pěti let. Soud samozřejmě s touto taxací nepolemizuje, když páčání sexuálně motivovaných jednání na dětech je třeba důsledně postihovat. Pro ukládání trestů v konkrétním případě je třeba zohledňovat skutečnosti, jež jsou popsány shora. Trest má být přiměřený zavinění pachatele a také kromě generální prevence by měl vést i k nápravě pachatele. Soud nemohl nevidět, že obžalovaný doposud žil řádným způsobem, že byl a je zachovalým občanem, že si příjmy obstarává osobní prací, přičemž splácí hypotéku na byt.
62. Společenská škodlivost jednání obžalovaného tedy spočívá v tom, že porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování ve sféře intimního života a na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí. Společenská škodlivost tohoto jednání je vysoká. Naštěstí pro poškozenou jednání obžalovaného na ní nezanechalo následky a ona je s touto nepříznivou životní zkušeností již vyrovnaná. Je tu tedy stav, kdy obžalovaný spáchal zvláště závažný zločin, který byl v souladu s formálním pojetím právně kvalifikován podle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. S ohledem na dotčeným trestným činem porušený chráněný zájem, na velký rozsah různorodých a rozdílných konání, které pod toto ustanovení lze zahrnout i při zohlednění způsobu spáchaní byla škodlivost jeho trestné činnosti vyhodnocena jako již odpovídající použité právní kvalifikaci. V rámci zákonodárcem stanovené škály se však jedná o čin na spodní hranici dotčené škály.
63. Již tato skutečnost evokuje úvahy o tom, zda trest i na spodní hranici stanovené sazby je odpovídající tomu, co obžalovaný spáchal a zda i u něho je zájem na ochraně společnosti natolik vysoký, aby byl jako přiměřený ukládán dlouhodobý nepodmíněný trest odnětí svobody. Současně v osobní anamnéze obžalovaného i ve způsobu spáchaní, kdy svého jednání po nějaké době zanechal, poškozené přímo fyzicky neublížoval, fyzicky ji to nebolelo, přičemž do hlubších struktur intimních partií nezasáhl a nezasahoval a naštěstí i v absenci následku na zdraví poškozené lze spatřovat významné okolnosti svědčící v jeho prospěch a dokládající to, že se nejedná o typického pachatele podobných činů i to, že i samotné projednání a odsouzení je pro obžalovaného také součástí trestu, a že s ohledem na jeho zachovalost je schopen se z tohoto poučit.

64. Trest je důležitou a neoddělitelnou (sou)částí působení na pachatele a uložený trest má vést k nápravě pachatele a proto vedle samotné generální prevence musí být i přeměřený jeho zavinění a pachatele (do)vést k nápravě, t.j. k tomu, aby se již další trestné činnosti nedopouštěl. Při sledování takového legálního cíle nemusí být nepodmíněný trest odnětí svobody jediným úměrným a výlučným opatřením, jež povede k nápravě pachatele, ale uložený trest může být uložen i v jiné než nepodmíněné formě. Právě v případě obžalovaného K. [REDACTED] může velmi účinně působit kombinace trestu na svobodě s vlivem odsuzujícího výroku, jež doposud zachovalého obžalovaného významně diskvalifikuje.
65. Soud tak vnímal nejen charakter trestné činnosti a závažnost činu, ale i takto popsané skutečnosti, svědčící ve prospěch obžalovaného.
66. Soud také přihlédl k ustanovení § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, kdy tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Uvedené ustanovení představuje do určité míry vyjádření účelu trestů a v širším smyslu nahrazuje i samotný účel trestního zákoníku, když ten nelze shledávat jen v represí, ale též v preventivním působení.
67. Podle ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku může soud snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné sazby tehdy má-li vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby stanovené tímto zákonem bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a současně lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání. Soud uzavřel, že v tomto případě jsou podmínky ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku naplněny, neboť trest odnětí svobody i jen v trvání pěti roků se jeví pro obžalovaného nepřiměřeně přísným, když by takovýto trest plnil především složku represivní, jež by spočívala v oddělení obžalovaného od pobytu na svobodě. Nepodmíněný trest tak není zcela přiměřený nejen s ohledem na spáchaný skutek, kdy byť formálně byly znaky uvedeného zločinu naplněny, tak jejich intenzita byla vždy na spodní hranici této intenzity (obžalovaný neužil násilí, nevníkal hlouběji do struktur pochyvy ani zadku nezletilé, nebyl agresivní a svého konání po určité době sám zanechal, nezletilé nezpůsobil trauma ani následek na zdraví, ať již fyzický či psychický). Nepodmíněný trest také není zcela přiměřený i s ohledem na osobu obžalovaného, kdy na jeho spořádanost bylo poukázáno shora.
68. I paní státní zástupkyně v návrhu trestu uvedla, že pan obžalovaný je sice ohrožen velmi vysokou sazbou, která sama o sobě neumožňuje uložení výchovného trestu, nicméně s přihlédnutím k tomu, že se na něj hledí jako na osobu, která nebyla v minulosti trestána a že pevně věří, že se jednalo o naprosto ojedinělý exces, který se nebude opakovat a s přihlédnutím k tomu, že na škále toho, co lze pod takovýmto znásilněním spatřovat, se jedná o skutek méně závažný navrhla, aby na obžalovaného bylo působeno ještě výchovným trestem, který navrhla uložit pod spodní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem.
69. Soud s ohledem na takto vyhodnocené skutečnosti uzavřel, že k nápravě obžalovaného není úměrný trest, jež pro obdobné typické jednání byl zákonodárcem stanoven a že by takto vyměřený trest by byl pro něho nepřiměřeně přísný.
70. Je sice nepochybné, že obžalovaný se dopustil společensky významně škodlivého konání, ale současně trest ukládaný i na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání pěti roků by byl pro obžalovaného nepřiměřeně přísný a zahrnoval by především represí a méně by vyjadřoval samotný účel trestu, jímž je především náprava pachatele, když současně k nápravě obžalovaného jako osoby občansky zachovalé a žijící řádným životem, postačí i trest kratšího trvání, který také nejlépe povede k nápravě obžalovaného i k zajištění ochrany společnosti. Dlužno v tomto také zohlednit, že dané jednání pro obžalovaného není typické a že s ohledem na jeho sexuální orientaci na dospělé ženy bylo skutečně mimořádným excesem.

71. Za dané situace se soudu jako přiměřený nejevil trest v rámci stanovené trestní sazby, ale jako přiměřený se mu jevil trest pod spodní hranicí stanovené zákonné sazby a proto podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků.
72. I takto uložený trest pro obžalovaného znamená zásadní změnu jeho dosavadního života, neboť jej pro odsouzení pro úmyslný trestný čin diskvalifikuje pro celou řadu profesí či činností, což rozhodně není nic nevýznamného. Soud musel vnímat i to, že obžalovaný je zachovalá osobnost, u níž je velký předpoklad, že další trestnou činnost nebude páchat, když i z posudku o jeho duševním stavu plyne, že možnosti jeho resocializace jsou dobré a že je schopen se ponaučit.
73. Proto takto uložený trest je podle soudu přiměřený a odpovídající tomu, co obžalovaný spáchal, odpovídá i možnostem jeho nápravy a zajišťuje i generální prevenci ochrany společnosti.
74. Soud je toho názoru, že i takto uložený trest vykazuje dostatečnou údernost i vůči obžalovanému, že zabezpečuje déletrvající ochranu společnosti, tedy zajišťuje generální prevenci, přičemž i již samotné veřejné projednávání věci před soudem má vliv na obžalovaného a důsledky odsouzení obžalovaného pro jeho další životní zařazení jsou natolik dostatečné, že k jeho nápravě skutečně postačuje trest tak, jak byl uložen. Výkon nepodmíněného trestu by tu neměl požadované účinky, byť by svojí represivností mohl zapůsobit na některé spoluobčany.
75. Závěrem tedy lze konstatovat, že hlediskem pro posouzení citelnosti sankce je míra zásahu do práv a svobod, který taková sankce pachateli přinese z hlediska její intenzity, doby trvání a vlivu na osobní a zejména rodinné poměry konkrétního pachatele. V tomto konkrétním případě nalézací soud uzavřel, že uložením trestu i na samé spodní hranici stanovené trestní sazby by bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a že by byl citelným zásahem do celkové integrity obžalovaného a v mimořádné, výjimečné intenzitě. Proto soud ukládal obžalovanému trest za použití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku.
76. O náhradě škody či nemajetkové újmy soud v rámci tzv. adhezního řízení nerozhodoval, neboť nikdo z poškozených se s žádným takovýmto nárokem nepřipojil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tř. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila

ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 28. 02. 2018

JUDr. Miroslav Mjartan v.r.
předseda senátu